

РЕШЕНИЕ

№ 1585

гр. София, 05.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 18.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12444** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от Д. А. С. Е. ,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],жк Л.,[жилищен адрес] представлявано от К. М. чрез адв.Ц., против заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С89-F16203/21.10.2019 г., издадена от Т. С. Д. за началник отдел “Оперативни дейности-С.” главна дирекция Фискален контрол в ЦУ на НАП, с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б.д ЗДДС – запечатване на обект – автосервиз, находящ се в [населено място], [улица],стопанисван от Д. А. С. Е., за срок от 14 дни.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена при съществено нарушение на административните правила и в противоречие с материалноправни норми - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Искане за прогласяване нищожността или отмяната на заповедта.Претендира разности.

Ответникът – началник отдел “Оперативни дейности- С.” главна дирекция Фискален контрол в ЦУ на НАП не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С89-F16203/21.10.2019 г., издадена от Т. С. Д. за началник отдел

“Оперативни дейности-С.” главна дирекция Фискален контрол в ЦУ на НАП на Е. Д. А. С. е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б.д ЗДДС – запечатване на обект – автосервиз, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от Д. А. С. Е., за срок от 14 дни от деня следващ датата на връчване на заповедта.

Видно от обстоятелствената част на обжалваната заповед, на 07.10.2019 г. в 14.30 ч. е била извършена проверка на посочения търговски обект, като при проверката е установено, че има въведено в експлоатация фискално устройство, с ИН на ФУ ДУ 390670 и ФП№ 36524850, като в обекта не е представено паспорт на монтираното и въведено в експлоатация за обекта фискално устройство, поради което и Д. А. С. Е. не е изпълнило изискванията на чл.42 ал.1 т.1 от Наредба № Н-18/2006г на МФ. Посочените обстоятелства са установени с протокол за извършена проверка № 0405148/07.10.2019г. За резултатите от проверката на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от ДОПК е бил съставен протокол за извършена проверка сер. АА № 0405148/07.10.2019г. В протокола управителя на фирмата е декларирал, че не извършва дейност от 2017г. Проверено е фискалното устройство в обекта, като не е установена промяна в касовата наличност, като е дадено указание на управителя да представи свидетелството за регистрация на ФУ, договора за сервизно обслужване и книгата за отчетите. Извършената справка от фискалното устройство – отчет фискална памет показало за периода 01.01.2019-07.10.2019г нулев оборот, както и нулев финансов отчет за 07.10.2019г. В следствие на 14.10.2019г на Д. А. С. Е. е съставен АУАН за липсващо в търговския обект свидетелство за регистрация на фискалното устройство. Самият жалбоподател е депозирал копие на паспорта на фискалното устройство пред НАП- стр.72-82, а на 16.10.2019г е извършил и демонтаж на фискалната памет в това устройство- стр.152.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК (заповедта е връчена на управителя на жалбоподателя на 29.10.2019 г., а жалбата е депозирана на 31.10.2019), подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С89-Ф16203/21.10.2019 г., издадена от Т. С. Д. за началник отдел “Оперативни дейности-С.” главна дирекция Фискален контрол в ЦУ на НАП на Е. Д. А. С. е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б.д ЗДДС – запечатване на обект – автосервиз, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от Д. А. С. Е., за срок от 14 дни от деня следващ датата на връчване на заповедта. В с.з. на 17.12.2019г съдът е дал указания на ответника да представи заповед за упълномощаване на Т. С. Д., която да замества титуляра на длъжността, а именно копие от заповед № ЗЦУ 1550/17.10.2019г, както и заверено копие на свидетелството за регистрация на фискалното устройство и паспорта на същото. Съобщението за това е връчено на 20.12.2019г на специалист Д. А. седалището на органа, като до с.з. на 18.02.2020г доказателства за компетентността на органа, издал заповедта за ПАМ не са представени.

При това положение с оглед наличните по делото доказателства- Заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018г- стр.16 и пълномощно № 24-00-257/01.10.2019г се

установява, че началник отдел Оперативни дейности С. в ГД Фискален Контрол при ЦУ на НАП е лицето Л. П. Х. Липсват доказателства на 21.10.2019г същият да е бил възпрепятстван да упражнява правомощията си, да е бил в законоустановен отпуск или болничен, както и поради тази причина да е налице делегиране на правомощията му спрямо Т. С. Д. със заповед № ЗЦУ-1550817.10.2019г. При това положение следва да се приеме, че издателят на заповедта не е имал към дата 21.10.2019г компетентност да издаде същата, поради което и тя се явява нищожна/ в този смисъл и ТР №2/2004 на ВАС/.

Независимо от констатираната нищожност, съдът ще обсъди доводите на жалбоподателя за незаконосъобразност на заповедта. От събраните по делото доказателства се установява, че на 07.10.2019 г. в 14.30 ч. е била извършена проверка на посочения търговски обект, като при проверката е установено, че има въведено в експлоатация фискално устройство, с ИН на ФУ ДУ 390670 и ФП № 36524850, като в обекта не е представено паспорт на монтираното и въведено в експлоатация за обекта фискално устройство, поради което и Д. А. С. Е. не е изпълнило изискванията на чл.42 ал.1 т.1 от Наредба № Н-18/2006г на МФ. Посочените обстоятелства са установени с протокол за извършена проверка № 0405148/07.10.2019г. За резултатите от проверката на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от ДОПК е бил съставен протокол за извършена проверка сер. АА № 0405148/07.10.2019г. В протокола управителя на фирмата е декларирал, че не извършва дейност от 2017г. Проверено е фискалното устройство в обекта, като не е установена промяна в касовата наличност, като е дадено указание на управителя да представи свидетелството за регистрация на ФУ, договора за сервизно обслужване и книгата за отчетите. Извършената справка от фискалното устройство – отчет фискална памет показало за периода 01.01.2019-07.10.2019г нулев оборот, както и нулев финансов отчет за 07.10.2019г. В последствие на 14.10.2019г на Д. А. С. Е. е съставен АУАН за липсващо в търговския обект свидетелство за регистрация на фискалното устройство. Самият жалбоподател е депозирал копие на паспорта на фискалното устройство пред НАП- стр.72-82, а на 16.10.2019г е извършил и демонтаж на фискалната памет в това устройство- стр.152.

При така установените обстоятелства не се установява изпълнението на предпоставките за налагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „д“ от ЗДДС, като съобразно посочения текст принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства или интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност, включително и съхраняване на данни в контролна лента на електронен носител. Съгласно чл.42 ал.1 т.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г а МФ лицето по чл.3 от наредбата със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект свидетелството за регистрация на ФУ/ИАСУТД. От друга страна в мотивната част на заповедта/ стр.1, трети абзац, 6 ред/ ясно е посочено, че на оспорваният е наложена ПАМ, поради обстоятелството, че е извършил нарушение на чл.42 ал.1 т.1 от Наредба Н-18/2006- лицето не съхранява в търговския си обект паспорт на ФУ. Същевременно на втора страница от заповедта / втори абзац/ е посочено друго основание за ангажиране на отговорността му- чл.41 ал.1 т.2 от Наредба Н-18/2006, а именно, че в обекта липсва свидетелство за регистрация на ФУ/

отделен е въпросът ,че чл.41 ал.1 от Наредбата не съдържа т.2 в текста на разпоредбата/. Т.е налице е нарушение на чл.59 ал.2 т.4 от АПК и за оспорващия не става ясно за кое точно нарушение му е наложена принудителна административна мярка.Извършеното формално нарушение не кореспондира със сериозността на наложената принудителна административна мярка- фискалното устройство е регистрирано в НАП,същото е електронно свързано с НАП,липсва несъответствие между регистрираните покупки и отразеното в касовия отчет.От друга страна не е отчетено и обстоятелството,че от 2017г дружеството не извършва търговска дейност,което лесно може да бъде проверено в масивите на НАП,а също така и при изпринтения касов отчет за този период.

Следователно, при издаването на заповедта са били допуснати нарушения на административно производствените правила, актът съдържа противоречиви мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на едни факти и позоваване на правна норма ,която е ирелевентна, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издаден е от некомпетентен орган и е нарушен материалния закон. По изложените съображения оспореният административен акт е нищожен, поради което жалбата като основателна следва да бъде уважена.

С оглед изхода на спора и наличието на претенция за разноси от страна на жалбоподателя, съдът счита същата за основателна, като на същия следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв на осн. Чл.8 ал.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения и ДТ от 50 лв при съобразяване с направеното възражение за прекомерност.

С оглед изхода на спора и извършената констатация за нищожност на оспорения административен акт,то и без предметно се явява отправеното искане за отправяне на преюдициално запитване от страна на оспорващия пред СЕС.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по оспорването на Д. А. С. Е. ,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],жк Л.,[жилищен адрес] представлявано от К. М. чрез адв.Ц., **НИЩОЖНОСТТА** на заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С89-F16203/21.10.2019 г., издадена от Т. С. Д. за началник отдел “Оперативни дейности-С.” главна дирекция Фискален контрол в ЦУ на НАП, с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1 б.д ЗДДС – запечатване на обект – автосервиз, находящ се в [населено място], [улица],стопанисван от Д. А. С. Е., за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на Д. А. С. Е. ,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],жк Л.,[жилищен адрес] представлявано от К. М. чрез адв.Ц. разноси в размер на 550 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Д. А. С. Е. ,ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],жк Л.,[жилищен адрес] представлявано от К. М. чрез адв.Ц. за отправяне на преюдициално запитване по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на

преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: